

χειροπόδαρα

χειροπόδαρα κ. **χεροπόδαρα**, επίρρ. [<χερο- + ποδάρι], από τα χέρια και τα πόδια μαζί: «τον βρήκα δεμένο χειροπόδαρα». (Λαϊκό τραγούδι: με δέσαν **χειροπόδαρα** σαν τον εγκληματία, στην καταδίκη μου αυτή γυναίκα είν' η αιτία).

- τον δένω χειροπόδαρα ή τον έχω δεμένο χειροπόδαρα, τον δεσμεύω με κάποιο νομικό ή άλλο μέσο, ώστε να μην μπορεί να ενεργήσει ελεύθερα: «πριν συνεργαστώ με κάποιον, κοιτάζω πρώτα να τον δέσω χειροπόδαρα || σ' όποιο δικαστήριο και να πάει, μη φοβάσαι τίποτα, γιατί τον έχω δεμένο χειροπόδαρα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας